

Jeg skal ikke trække forhandlingene yderligere i langdrag, men vil blot sige, at vi selvfølgelig ikke vil stemme imod regeringens forslag. Det betyder, at det, der ligger i vores lovforslag, gælder for 1995, så det kan vi selvfølgelig godt stemme for. Vores lovforslag betyder blot, at det beløb ligger fast også de følgende år.

Vi er derfor i den situation, at vi kan stemme både for regeringens lovforslag og vores eget lovforslag, og vi har i øvrigt tænkt os at genfremsætte vores lovforslag, hvis det ikke bliver vedtaget – hvad jeg kan høre på forsamlingens bemærkninger at det nok ikke gør – på et andet tidspunkt, måske til næste år.

(Kort bemærkning).

Stefan G. Rasmussen (KF):

Jeg vil helst ikke ind i en polemik om denne sag, men der er noget, jeg i hvert fald gerne lige vil sige. Det kunne jo være, at hr. Melchior ikke fik lejlighed til at læse referatet af forhandlingerne her.

Jeg brugte ordet »gestus« i stedet for en hilsen, fordi jeg mener, gestus er det rigtige ord. Men jeg hører noget i denne sammenhæng, som jeg ikke rigtig bryder mig om. Det er, som om bare det at give penge er alt. Der skal ikke være nogen tvivl om, at jeg er utrolig taknemlig over for de mennesker og deres indsats under krigen. Jeg tror ikke, jeg selv havde været til ret meget, hvis ikke de havde gjort den indsats.

Derfor tror jeg også, der egentlig er nogle ting, der betyder meget mere for disse mennesker. Jeg har selv den opfattelse, at det på en eller anden måde at bevare tanken bag 4. maj-kollegierne kunne være noget. Det indicerede jeg også, og jeg har også prøvet at se, om man ikke herindefra kunne finde vilje til i dette bureaukratiske system at gøre plads for, at man bibeholdt de restriktioner, der er deromkring.

Det må vi håbe kommer ind i debatten, og jeg skal bare endnu en gang sige, at vi selvfølgelig støtter regeringens lovforslag og ikke vil støtte Enhedslistens.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Når det bliver sagt, at vi skal være enige, må jeg sige, at dette, at vi skal være enige på dette punkt, da ikke betyder, at vi ikke er klar over, hvad der skete under krigen.

Jeg har lige fået tilsendt Thorsens bog om krigssejren, som er blevet revideret, og det er da meget rart at læse den. Jeg kender da også de

politiske diskussioner, der var efter krigen, hvor ens forældre selv var med, hvor især søfolkene var med, og hvor der jo røg et par tusinde menneskeliv. Det mener jeg bare ikke kan betales.

Så for SF's vedkommende er det ikke for at dække noget under jorden. Vi skal nok komme frem med det, når dagen er der, og hylde dem, der skal hyldes.

Men jeg synes, det havde været langt mere sagligt, hvis man havde fremsat et forslag om forhøjet ydelse, lige efter at der blev afgivet betænkning i december måned.

Hvad angår de festligheder, der skal være, er jeg da vist et af de få folketingsmedlemmer, der har rejst det spørgsmål, fordi jeg har fået henvendelser bl.a. fra nogle af de søfolk, der er tilbage. Og jeg kan sige, at de for deres vedkommende er fuldt tilfredse og meget glade for, at de er blevet tilgodeset, som de er, med baggrund i 50-års-dagen, altså bl.a. ved, at de kan tage en tur til Norge. Der var virkelig nogle af dem deroppe, der hjalp de danske søfolk. Fra deres side lyder der i hvert fald ikke utilfredshed med de ting, der er blevet vedtaget.

Men det er jo ikke Folketinget som sådant, der har vedtaget de forskellige ting. Det er jo et embedsmandsudvalg, sådan som jeg i hvert fald er blevet orienteret om det, der har stået for det.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Hr. Stefan G. Rasmussen har naturligvis ret i, at penge ikke er alt, men problemet i denne sag er og har gennem mange år været, at der er en manglende vilje til at lytte til de mennesker, der er tilbage fra modstandsbevægelsen, som på forskellig måde organiserer sig, og som har nogle holdninger til, bl.a. hvordan man skal fejre dette festår, og hvor mange penge der skulle være udbetalt. De har i flere omgange og igen flere år kritiseret, at der var sket en forringelse af hædersgavebeløbet.

Men det har man lukket ørerne for, og derfor burde det sådan set ikke undre, at Enhedslisten nu kommer og siger: O.k., vi tager skridtet og prøver at følge nogle af de tanker op, som de er kommet med.

Hr. Tommy Dinesen mente, at vi burde have fremsat dette lovforslag allerede i efteråret. Jamen alting har jo sin tid. Vi skulle først lige finde ud af, hvor problemerne er, hvor sagerne er henne. Vi fik regeringens udspil i midten af oktober måned, og allerede i begyndelsen af november gjorde vi det klart, at vi ville fremsætte et lovforslag.